

[Elbæk-Jessen.]

Eksporthandelens Forøgelse, men at Priserne i lige saa høj Grad spiller en Rolle.

Jeg vil saa kraftigt, som det er mig muligt, opfordre den højtærede Udenrigsminister til, naar der træffes Handelsaftaler med vore Nabolande, at lade Landbrugseksporten, som det tilkommer den, faa den første Plads i Forhold til Industrien. Det er ikke alene et Landbrugsspørgsmaal, men det er noget, som i høj Grad gavner de øvrige Erhverv.

Jeg takker den højtærede Trafikminister for hans Svar og ogsaa for hans betydelige Indsats for Trafikken i det hele taget, og jeg vil gerne udtale Ønske om — der har flere Gange været talt om det —, at Trafikministeren, hvis det skulde komme paa Tale at forhøje Benzinafgiften, vil tage Afstand fra det. Det er jo i en vis Forstand et Trafikspørgsmaal, om Benzinen fordyres, og navnlig gælder dette dem, der skal leve af Kørsel, f. Eks. Lastbilerne.

Jeg rettede en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister angaaende en Ændring i den almindelige Folkeernæring, men Svaret, som Ministeren gav, var ikke meget oplysende. Jeg vil da tilføje, at naar jeg rettede den nævnte Henvendelse, er det, fordi jeg har sporet en vis Interesse hos den højtærede Indenrigsminister for Ernæringsforholdene. Jeg vil saaledes nævne, at Ministeren har foranlediget oprettet Husholdningsraadet, som man stiller store Forventninger til, netop fordi der blandt Tusinder af Husmødre er Forstaaelse af, at der trænges til sagkyndig Vejledning i Husførelsen, særlig i Ernæringsspørgsmaalet. Saa vidt jeg ved, er det ogsaa Indenrigsministeren, der har foranlediget, at der indføres Smør paa Sygehusene, men hvilken Minister det nu er, saa takker jeg for det; det er i hvert Fald en Velgerning over for Sygeplejerskerne, der udfører et strengt Arbejde.

Ogsaa andre Medlemmer af Ministeriet har vist Interesse for bedre Ernæring, nemlig den højtærede Forsvarsminister, og den højtærede Handelsminister, der begge har indført Smør i Kostreglementet for henholdsvis Marinen og Handelsflaaden. Vi mangler nu kun at faa indført Smør i Kostreglementet for Hæren.

Jeg har nævnt, at Ministrene har vist Interesse for Ernæringsspørgsmaalet, og jeg takker ogsaa den højtærede Indenrigsminister for Oplysningen om, at der sidder et Ernæringsudvalg, der bestaar af Ekspertter paa dette Omraade. Men jeg bemærker, at Ministeren ikke henviste til noget Arbejde,

dette Udvalg har udført. Maaske har det bestemte Aarsager, naar der ikke foreligger noget. Jeg beder Ministeren redegøre for Udvalgets Arbejde. Hele Ernæringsproblemet er meget alvorligt, og efter min Mening er det forkvaklet og har været forkvaklet gennem en Aarrække. Der er Trang til virkelig kyndige Ekspertter, der med Kærlighed vil tage sig af det. Jeg anmoder ogsaa om, at Ministeren vil paase, at det ikke bliver Lejesvende, der er økonomisk afhængige eller har personlige Interesser i en eller anden Levnedsmiddelindustri, og sidder der saadanne som Ledere i den Slags Spørgsmaal, bør de fjernes snarest. I Folkeforbundet arbejdes der stærkt med Ernæringsspørgsmaal, saa det er vor Pligt, og særlig Ministerens Pligt, at følge med i dette, naar vor Viden om Ernæringsforhold er, som Tilfældet er.

Jeg vil til Slut opfordre Socialministeren til at fremsætte Forslag om, at der til ubemidlede Børn uddeles et langt større Kvantum Mælk, end Tilfældet er nu, saa Børn kan faa en Liter daglig. Der bør her ikke tages snævre økonomiske Hensyn; en Liter Sødme daglig bør være ethvert Barns Ret, og det vil lønne sig sundhedsmæssigt. Og det bør tilføjes, at Smør bør indtage den Plads i vore Ernæringsmidlers Rækker, som det fortjener, og hindres det i dette, ved at Margarineindustrien eller Oleindustrien ved Hjælp af stor Kapital og Magt tilriver sig et Monopol, maa Smørret stilles paa Plads som det uundværlige Næringsmiddel det er.

Boeck-Hansen: Der maa alligevel have været noget Smæld i, hvad jeg sagde sidste Gang, jeg stod paa denne Talerstol, for da jeg gik ned, var der een, der hylede; jeg maa altsaa have ramt godt. Men man maa vel tilgive det; Naturen kan gaa over Optugtelsen, og naar den højtærede Hr. Formand kunde tilgive det, vil jeg saamænd ogsaa gøre det. Men jeg vil have Lov til at sige, at hvis man tror, at de konservative Medlemmer af Esbjerg Byraad har desavoueret mig med Hensyn til det, jeg har fremført her i denne Sal om Afskedigelsessagen paa Snepsgaarden, er det en stor Fejltagelse, eftersom vedkommende Medlem sammen med den konservative Gruppeformand ganske havde lagt det i mine Hænder, om jeg ønskede at fremføre Sagen eller ej, saa den Opfattelse var altsaa ganske, ganske forkert, og det tænkte jeg nok; jeg tænkte nok, at der var noget galt der. I øvrigt glæder det mig, at Borgmesteren i Esbjerg som den ansete Mand, han er, har erkendt, at Afskedi-